

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

IX legislatura
Cinquè període

Sèrie P - Número 69
27 de setembre de 2012

Ple del Parlament

Presidència de la M. H. Sra. Núria de Gispert i Català

Sessió núm. 39, tercera i darrera reunió

SUMARI

Debat

sobre l'orientació política general del Govern (tram. 255-00006/09) (continuació) p. 3

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del Ple.

Imprès al Parlament · ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7984 (sèrie P) · DL: B-27.966-1980
www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 39.3

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les quatre de la tarda i tres minuts. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada dels vicepresidents primer i segon, el secretari primer, la secretària segona i el secretari tercer. Assisteixen la Mesa la secretària general i la lletrada Anna Casas i Gregorio.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la vicepresidenta del Govern i titular del Departament de Governació i Relacions Institucionals i els consellers d'Economia i Coneixement, d'Ensenyament, de Salut, d'Interior, de Territori i Sostenibilitat, d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural i de Benestar Social i Família.

La presidenta

Senyores diputades, senyors diputats, reprenem la sessió.

Debat

sobre l'orientació política general del Govern (tram. 255-00006/09) (continuació)

D'acord amb l'article 133.2 del Reglament, per a la defensa de les propostes de resolució presentades té la paraula, en primer lloc, en nom del Grup Parlamentari Socialista, la il·lustre senyora Rocío Martínez-Sampere.

Rocío Martínez-Sampere Rodrigo

Sí, moltes gràcies, presidenta. Molt honorable president, conselleres, consellers, senyors diputats i senyores diputades, el molt honorable president Mas va iniciar aquest debat de política general anunciant unes eleccions que suposen la dissolució d'aquesta cambra. I el debat que hem tingut aquests dies s'ha convertit inevitablement en un debat electoral, que fa que presentar avui unes propostes de resolució sigui una mica estrany. Suposo que m'ho admetran. «Circumstàncies excepcionals, decisions excepcionals», va dir el president. Però, «respecte i normalitat institucional sobre tot», hi afegim nosaltres. I és amb aquest ànim que, tot i les circumstàncies, pugem a defensar les propostes de resolució dels socialistes. I anuncio que, per l'atípic del debat, ens abstindrem en tota la resta.

El gruix de les nostres propostes fa rendiment de comptes i propostes d'alternativa, perquè un govern té l'obligació d'avaluar, tot i que aquest Govern no ho vol fer, si les seves accions han funcionat; no només amb relació amb el programa electoral amb què es van presentar, sinó també amb relació a la realitat del país.

I la pregunta rellevant segueix sent si el conjunt de ciutadans del nostre país està avui millor o pitjor que quan vostès van arribar al Govern. I està pitjor, des de molts punts de vista. I això no vol dir que el nostre país no tingui coses bones: i tant que les té! I tampoc vol dir que res no funcioni; només faltaria!, perdonin. Però, si ens fem, honestament, la pregunta de si hem anat endavant o enrere, malauradament la resposta és

que hem anat enrere: fem menys de tot, pagant més per tot; els aturats ni tenen solucions ni aspiracions de tenir-ne, i Catalunya més que aixecar-se ha caigut.

Va parlar massa poc dels catalans, ahir, president –li ho deia el president del meu grup–, i dels aturats encara menys. (*Remor de veus.*) «Catalunya són els catalans», ens deia vostè. I així ha de ser. Nosaltres som socialistes i catalanistes per les mateixes raons, i la senyera és tan nostra...

La presidenta

Senyora diputada, perdoni... Disculpi un moment. (*Pausa.*) Continui.

Rocío Martínez-Sampere Rodrigo

Deia, diputats, que la senyera és tan nostra com seva. I és per això que no ens resignem a acceptar que la utilitzin per tapar irregularitats o silenciar la situació dels ciutadans avui, aquí i ara –avui aquí i ara.

Ens deia el president que avaluar la situació era un excés de crítica. Suposo que forma part del guió polític previsible que jo li digui que vostè va fer exactament el mateix: oposició de l'oposició. Ens feia culpables de tots els mals d'aquest país quan governàvem, i avui des del Govern segueix fent-ho. Però, la veritat, ara i abans, és que el problema real, immediat, es diu «crisi», i que la solució no és ni fàcil ni depèn només de Catalunya. I que, per tant, vostès no són els culpables de tot, com tampoc no ho eren els anteriors governs, però alguna responsabilitat tenen avui. Com la teníem nosaltres fa dos anys. Perquè si vostès no tenen cap marge –cap–, si vostès no tenen cap elecció –cap–, aleshores, què estem fent? Ho deixem córrer? No ens presentem a unes eleccions?

Mirin, el marge és petit, d'acord; però vostès el tenien. I que l'única... –l'única–, escolti'n bé, l'única promesa acomplerta hagi estat eliminar un impost que paga el 6 per cent dels més rics de catalans diu moltes coses –moltes– de la narrativa social amb què vostès sustenten aquest país; diu molt de quines són les seves prioritats, i és en això en què discrepem profundament, i també és això el que ens preocupa.

Vostès han decidit fugir endavant, centrant-ho tot en la cerca del país ideal, que sembla que és una barreja d'Ítaca, Las Vegas, Massachusetts i ara, darrerament, Puerto Rico. Crec que em nego a parlar de Kosovo. Però, no creu, president, que ens hauríem de conjurar més per, ni que sigui mentrestant, intentar no perdre el país real? I això és el que diuen les nostres propostes.

Vostès van començar presentant-se com els campions de l'austeritat perquè era la despesa de les esquerres el gran problema. Ara sembla que rectifiquen i acceptem que la dreta europea entén l'austeritat com a asfíxia. Si tot és possible, podem anar allà on hi ha l'arrel del problema? I, mentrestant, podem fer aquí una política, econòmicament i socialment, assenyada –apostes positives pel creixement, reformes–, i no perdre allò essencial?

Com li deia ahir Joan Herrera, una crisi sense serveis socials és com una guerra sense hospitals: un desastre.

I reformes? Vostès no n'han fet cap ni una –ni una–, perquè confonen reformar amb retallar i estalviar amb desmantellar; ideològicament, a més a més.

I ja que ha citat Hollande, endavant; agafem-ho –agafem-ho– tot d'Hollande, perquè el tema no és retallar, sinó què es retalla, a qui es beneficia i amb quin relat. Com creu que podem afrontar les dificultats evidents que té avui Catalunya amb un govern que diu que està disposat a ser dur amb els febles i tou amb els poderosos, amb un govern que pretén caricaturitzar el PIRMI com si només servís per defraudar?

A mi m'agradaria que avui, darrer Ple de la legislatura, quedés clar: realisme, des del Grup Socialista, tot; però regressió tenyida d'inevitabilitat, cap. Pacte social i pacte pel creixement. Nosaltres no neguem els sacrificis, però entenem que s'han de posar al servei del que és imprescindible. Aquesta és la dignitat que també hem de defensar, el silenci que hem de trencar, perquè som, avui més que quan vostès van arribar al Govern, ciutadans dependents, econòmicament, socialment i nacionalment.

Passen cada dia coses molt greus en aquest país. I jo admeto que a vostès potser no els agraden, però tampoc sembla que s'indignin. I això ens preocupa, els ho dic de debò. Ens preocupa molt més que allò pel que vostès diuen que estan disposats a lluitar, allò que vostès estan disposats a acceptar o a silenciar. I aquí és on hi tornem a ser, el que li deia ahir el senyor Sabaté: no val encongir-se d'espatlles –no val encongir-se d'espatlles. No n'hi ha prou a indignar-nos per Catalunya, per als catalans també.

Perquè, saben què passa? No deixa de ser sorprenent que una força neoliberal com la seva ho fí tot, absolutament tot, a una estructura pública de forma d'estat. (*Adreçant-se a Antoni Fernández Teixidó.*) On ens hem de veure, senyor Teixidó, on ens hem de veure, oi? (*Veus de fons.*)

També hem presentat, a part del gruix d'aquestes propostes, una proposta sobre la nostra cruïlla nacional, perquè negar el malestar de les relacions entre Catalunya i Espanya seria negar la realitat.

Vostè, president, porta des del dia 1, des del minut u, explicant les raons del malestar, però crec que avui ens pertoca –i ens pertocarà en la propera campanya electoral– definir els processos per avançar. Vostè ha convocat eleccions perquè la manifestació de la Diada ho ha canviat tot, i ens fa una crida a una transició cap a decidir el nostre futur que associa amb una adhesió a la seva persona. Mai –mai– un president de la Generalitat havia parlat tant de si mateix en un debat com aquest.

Vostè diu que ens convida al PSC, amb una certa condescendència, a estar amb el país, com si això no ho decidissin els únics que ho poden decidir: els ciutadans. No confongui lideratge amb democràcia, ni eleccions amb plebiscits personals. Entraríem, president, en terrenys molt perillosos.

Miri, vostè, amb més o menys encert, es fa receptor d'un sentiment. D'acord. Però tots els que estem disposats a governar els afers col·lectius hem de passar de l'èpica dels sentiments a les obligacions del projecte.

El debat rellevant no és dir sí o no a la independència. Continua sent dir sí a Catalunya, a tot Catalunya. I això implica definir el projecte i el full de ruta, perquè necessitem poder passar del monosíllab a la paraula. Això és el que intenta expressar la nostra proposta, que parteix de la necessitat de canviar les relacions entre Catalunya i Espanya, i de la convicció que aquest problema no té solucions ni úniques ni màgiques.

Vostè, president, qüestionava ahir el federalisme i deia que no ha existit mai. Però la veritat és que el punt d'inflexió de tot plegat és la sentència sobre el nostre Estatut, un cop pactat i referendat pel nostre poble: unió amb llibertat, però la llibertat, la decisió ciutadana va ser qüestionada. I això és el que hem de refer. Les coses han de canviar, sí, i tant que sí, però en el marc de la llei que ens iguala a tots. Ni la llei pot ser l'excusa per petrificar posicions, ni se la pot saltar qui l'ha d'aplicar. Entre els que defensen passar de la llei al buit i els que la volen fer servir com a escut per a l'immobilisme, nosaltres diem «reforma».

No som els del «tot o res». Proposem una tercera via; li ho deia ahir el president del meu grup, hi insistia: avançar sense trencar, perquè polaritzar és, inevitablement, una ruptura Catalunya endins, una ruptura del que els socialistes seguim defensant: que som un sol poble. Nosaltres seguim pensant que les sobirania compartides defineixen el món que vivim i que hem de proposar canvis substancials, perquè aquestes sobirania siguin de debò compartides, i no imposades.

Aquest és el nostre model i el nostre full de ruta, i els catalans es mereixen saber el de tots, per poder decidir en el marc democràtic. Hem de dir el què, hem de dir com i hem de dir amb qui. Hem de passar dels sentiments al projecte i exigir la serenitat i la racionalitat imprescindibles per dotar de bases sòlides el país, que serà el país dels nostres fills.

Nosaltres diem «sí» al debat, no defugim cap debat. Però exigim una resposta, no un monosíllab. I també volem un desenllaç, que no pot ser altre que la decisió democràtica.

Senyores i senyors diputats, el PSC està amb el dret a decidir, el dret a decidir lliure dels ciutadans, és clar que sí, sabent que el que es vota té possibilitats de ser. Els ciutadans no han només d'opinar, han de decidir. I això vol dir referèndum o consulta democràtica, és a dir, legal. I amb una pregunta clara sobre els canvis que es plantegen.

No podem ni volem frivolitzar, president. Així, no. En això, no. Volem un projecte per a Catalunya, i el volem per al seu futur, i saber com l'aconsegurem. Dificultats, totes les que vinguin; però incerteses..., incerteses, les menys possibles.

I jo, per tant, acabo, presidenta, reiterant la defensa de les nostres propostes, de les propostes del Partit dels Socialistes de Catalunya. Perquè creiem que vostè confon estima a Catalunya amb adhesió a la seva

persona. Per radicalitat democràtica, sabent que només les regles del joc ens fan a tots iguals i que no podem utilitzar-les per a fins electorals. En nom de *què* i de *qui* es considerarà legítim saltar-se la llei? Salts al buit, cap. Conformisme, cap ni un! Reformisme, tot, tot el que calgui.

La nostra proposta, els deia, es basa en tres premisses: negociació, pacte i lliure decisió dels ciutadans. Avui les tornem a dir, i hi afegim: seny, responsabilitat i cohesió civil. Som un sol poble. Entre les tres Catalunyaes, triem la tercera. Sap per què? Perquè és on hi cabem tots.

Nosaltres som molt conscients del moment històric, com també som conscients que la polarització acostuma a deixar sense aire les opcions integradores. Però estem aquí per defensar el que genuïnament creiem. Avui en aquesta sessió atípica, però solemne alhora, el nostre partit no farà una visió a curt termini, posada la vista en unes eleccions, sinó una aposta de llarg recorregut, que es basa en el que més ens convé a tots per a un futur de tots.

Jo els podria demanar el seu vot favorable a les nostres propostes, però aquest debat avui això ja ho ha superat, perquè, en aquest context electoral en el qual ja estem, la paraula i el vot els tindran, com ha de ser, els ciutadans de Catalunya.

Ahir m'ho recordava el meu pare, que, com molts, va combatre el franquisme. Em deia que el que no podem desmerèixer mai –mai–, en cap cas, és recordar qui som, a què ens devem, i defensar, per sobre de tot, tot el que vol dir la democràcia. Els socialistes, els ho asseguro, ho seguirem fent així.

Moltes gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats.
(*Aplaudiments.*)

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'illustre senyor Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, molt honorable presidenta. Molt honorable president, honorables conselleres i consellers, senyores i senyors diputats, el president ens deia abans d'ahir: «moments excepcionals, decisions excepcionals» i hi afegim: «debat excepcional, propostes de resolució excepcionals». És un debat de política general absolutament atípic; segurament és el primer debat de política general que té lloc amb una convocatòria d'eleccions a la vista i immediates, i això creiem que el que fa és posar en evidència força coses.

Estem, encara no, a la meitat de la legislatura que va invertir el molt honorable president Artur Mas, i estem ja davant d'una convocatòria electoral a menys de dos mesos. Sincerament, des del Grup Parlamentari del Partit Popular estem convençuts que aquesta convocatòria anticipada abans de mitja legislatura el que fa és constatar un fracàs. Un fracàs perquè a l'ini-

ci de la legislatura, i encara avui, teníem i tenim tots plegats un repte extraordinàriament important: vèncer una important crisi econòmica i financera que perjudica les administracions, però que perjudica encara molt més els ciutadans i ciutadanes de Catalunya. Però és també un fracàs des del punt de vista polític, perquè només cal veure la composició d'aquest Parlament i cal veure les diferents possibilitats que el grup majoritari de la cambra –aquell que li dona suport, president Mas– té per configurar majories. Tenen quatre grups parlamentaris que poden donar-li majories suficients per abordar la situació que tenim al davant, però també per abordar la situació que se'ns presenta, de futur, i que vostè tenia dos anys, que ha malbaratat, per tal d'intentar abordar aquests moments excepcionals que nosaltres creiem que s'estan donant.

Aquesta convocatòria d'eleccions no deixa de ser cortines de fums. Cortina de fum per una gestió de la crisi certament deficient, a la vista dels resultats que tenim al davant, però també una cortina de fum per la incapacitat del seu Govern i del seu grup parlamentari de poder abordar el futur, per exemple, amb la llei més important d'un exercici, que seria la dels pressupostos del 2013, amb tot el ventall de possibilitats parlamentàries que vostè té. Cortina de fum també per tancar ja comissions d'investigació obertes sobre salut i sobre gestió de caixes d'estalvi, o sobre altres investigacions judicials que els afecten, i molt, com és la del cas Palau, que afecta Convergència Democràtica, o com és la de les presumptes trames d'adjudicacions d'ITV.

I convoca unes eleccions oferint-nos un horitzó: camí cap a la separació d'Espanya. Gran responsabilitat, no? –gran responsabilitat. Gran irresponsabilitat, la comesa, president –gran irresponsabilitat–, per dos motius.

Primer, efectivament, pel moment excepcional. Vostè ha escoltat les manifestacions que s'han produït al carrer i que segurament són sonores, però no ha escoltat aquella altra manifestació que es produeix diàriament, que són silencioses, que no fan soroll, que no ocupen el centre de Barcelona però ocupen tots els carrers de les ciutats, els pobles i els polígons industrials de Catalunya, que és la manifestació dels 820.000 catalans i catalanes que diàriament surten de casa seva per intentar trobar un treball i no ho aconsegueixen.

Però també per les conseqüències, president –també per les conseqüències. Saben vostès perfectament, encara que alguns ho vulguin ocultar amb la seva dialèctica o amb la seva oratòria, que el dret a l'autodeterminació que alguns ens plantegen –fins i tot s'hi afegeix el Partit Socialista alegrament– no té empara jurídica, ni constitucional ni internacional. Una situació d'aquestes característiques abocaria inevitablement Catalunya a fora de la Unió Europea. Quina contradicció: precisament els que es volen separar d'Espanya però no volen sortir de la Unió Europea es veurien abocats a fora de la Unió Europea. Però aquest és el reflex d'una contradicció en si mateixa: separació i Europa; és una contradicció. Perquè Europa, Unió Europea, és precisament el contrari de separar, és unió, no és separació, que és allò que vostès ens volen portar.

Gran irresponsabilitat, president, perquè creiem –i així ho defensarem i així ho defensem– que la nostra obligació com a polítics, com a governants, és resoldre els problemes que tenen els ciutadans, i sobretot, en aquest moment, resoldre els problemes econòmics i financers que tenen els ciutadans. I resulta que el que fem, en lloc d'abordar aquest problema, en lloc d'aportar solucions per a aquest problema, és afegir un nou problema polític. Afegim un nou problema polític, que, a més a més, en res beneficia el problema econòmic i financer que tenen vostès, que tenim tots ple-gats damunt de la taula.

Permetin-me una cita de Josep Pla que en alguna altra ocasió recordo haver sentit ja en aquest Parlament, però que s'escau al moment adequat. Josep Pla deia, per la dècada del 30 del segle passat: «El catalanisme no hauria de prescindir mai d'Espanya» –afegit en el temps actual hi podríem afegir: «d'Europa»–, «perquè els catalans fabriquem més calçotets que no pas culs tenim.» (*Remor de veus.*) I aquesta és una cita que s'escau perfectament a la situació que tenim i a la situació que podríem tindre de tirar endavant els seus projectes de separació.

Em permetran també una reflexió o un comentari respecte d'una petita menció que va fer el president també en el seu discurs, que celebrem. «El castellà també és patrimoni de Catalunya.» Però resulta que aquestes expressions les sentim quan s'acosten les eleccions, president, només les sentim quan s'acosten les eleccions. I per això som molts ciutadans que som recelosos quan sentim aquestes expressions i hi ha unes eleccions al tombar de la cantonada. Poden demostrar que això efectivament és així? No tenen gaire més que anar a la web de la Generalitat de Catalunya i comprovar com les notes de premsa que es publiquen es fan en castellà..., perdó, es fan en català, i només aproximadament una cada dos mesos es penja en castellà. O si ho volen, encara més flagrant: la –permetin-m'ho dir, eh?– indigna web del Govern, que és més publicitària que no pas informativa, només publica notes de premsa en català i en anglès. Per tant, crec que estaria bé que allò que es diu es demostrés també amb la gestió. (*Remor de veus.*)

Segon element. Vostè ens diu que es va trobar una porta tancada. Miri, nosaltres no ens creiem que vostè es trobés una porta tancada. En primer lloc, perquè no se la va trobar, però en segon lloc, perquè qui va anar a la porta tancada va ser vostè. Va anar-hi amb un pacte, amb un concert econòmic, que portava tancat; amb una estelada embolicada a l'esquena, després de la manifestació que vostès mateixos havien incitat i recolzat des dels mitjans públics de la Generalitat. I vostè mateix ho deia el dia abans: «Passi el que passi en aquesta reunió, Catalunya farà el seu camí.» No era més, aquella trobada, no era més que un pas-satge més, que una escena més d'allò que els havia de portar a vostès de la legislatura del pacte fiscal a la legislatura del referèndum. Trenca d'aquesta manera una llarga tradició catalana de pacte, diàleg i negociació que altres no deixarem, ni molt menys, perdre.

Per acabar, em permetran una reflexió personal. Qui els parla pertany a una generació que no va poder vo-

tar, per edat –encara que no ho sembli (*rialles*)–, la Constitució; pertany a una generació, com molts de vostès, que no va poder votar la Constitució. Però mirin una cosa: els meus pares em van deixar una herència, una herència que era un estat de dret, un marc de convivència que ens ha permès avançar trenta-cinc anys amb llibertat, amb justícia i amb progrés. I no li diem que aquest marc de convivència sigui inamovible, és perfectament modificable, I ells mateixos, els meus pares, ja van preveure que aquella herència que ens llegaven es pogués modificar; això sí, amb el mateix esforç de consens que ells havien tingut per poder elaborar aquest marc de convivència. Ja em disculparan, però jo no estic disposat a dilapidar l'herència dels pares, perquè també en vull donar trasllat als meus fills; un marc de convivència, un estat de dret que permeti als meus fills, que permeti als fills de tots els catalans i catalanes trenta-cinc anys més, com a mínim, de llibertat, de justícia i de progrés. El Partit Popular de Catalunya no volem malbaratar l'herència rebuda de generacions anteriors, perquè la volem transmetre a les generacions futures. Si vostès no ho defensen, nosaltres sí que ho farem, i ho farem precisament amb les mateixes eines que l'estat de dret i aquest marc de convivència posen a l'abast de tots, els que hi creuen i els que no, però de tots nosaltres que estem aquí. Sense cap mena de dubte, el Partit Popular català defensarem la nostra catalanitat sense necessitat de renunciar a la nostra Espanya.

Gràcies, senyora presidenta, senyores, senyors diputats.

(*Aplaudiments.*)

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula l'il·lustre senyor Jordi Miralles.

Jordi Miralles i Conte

Gràcies, presidenta. President, consellers, conselleres, diputats i diputades, presentem les propostes de resolució del nostre grup parlamentari, que les hem estructurat en quatre blocs. Ens preguntàvem si tenia sentit, a les portes d'una dissolució del Parlament, presentar-les, i la resposta que ens hem donat és que sí. I diem que sí perquè hem entès que havíem de donar resposta a quatre qüestions: la primera, el perquè d'un fracàs, que és la seva gestió aquests vint-i-un mesos; la segona, donar alternatives i esperança per a una Catalunya social i ecològica; la tercera, respondre després de l'Onze de Setembre en favor del dret a decidir, i quarta, per proposar algunes propostes per a la regeneració democràtica. Fer-ho des d'una resposta, entenem, per a la majoria del poble de Catalunya en el terreny social i nacional. Hi insisteixo: per a una majoria del poble de Catalunya en el terreny social i nacional.

El president Mas va anunciar la fi d'aquesta legislatura i es va fonamentar en una expressió –textual–: «Ja n'hi ha prou» per descriure l'Onze de Setembre i el nou ho-

ritzó nacional. Bé, molts catalans i catalanes, aquests vint-i-un mesos, també han dit «ja n'hi ha prou» a les seves retallades, a la seva política, i el Govern de Convergència i Unió no ha escoltat. És més, miri, quina causalitat: ahir el senyor Rajoy, des dels Estats Units, contestava a l'Onze de Setembre i al 25-S amb una expressió: «que hay una mayoría silenciosa». El mateix que deia el senyor Mas després de la vaga general, de les mobilitzacions de «prou retallades» i del 15-M, el mateix: la intransigència davant del que diu el poble. Ahir el president qualificava d'intransigents el Partit Popular. Ho compartim, però vostès també ho han estat davant del patiment de la gent, de les noves desigualtats i de la injustícia generada aquests vint-i-un mesos. Les seves polítiques i la seva manera de governar són el problema.

Per això de manera clara en aquest primer bloc demanem i posem a votació la reprova del seu Govern pel seu fracàs. Reprovar la gestió per les conseqüències negatives de la seva política i, alhora, pels incompliments dels vuit eixos que va presentar en el debat d'investidura, que hem seguit molt atentament. Han fracassat. Es viu pitjor i som conscients que vostè no és tot el responsable d'aquesta situació, però n'ha estat un principal protagonista.

Ahir li va dir al Joan Herrera que no enganyem, que vostès no enganyen. Nosaltres tenim dades i percepcions diferents; però bé, li agafem la paraula. També va dir que s'havia de triar. Hi estem d'acord, però en aquests vint-i-un mesos han triat malament –han triat malament. El resultat de les seves opcions ha estat negatiu per a la majoria: en la política d'ingressos, no justa; a retallar beques menjador; en les polítiques actives d'ocupació; a implantar l'euro per recepta; a penalitzar el PIRMI; en les taxes universitàries; en més aturats; a no millorar la seguretat, per exemple, en el tema de bombers, o amb més morts a la C-55.

Parlen d'instruments d'estat. Però quina presa de pèl, senyor Mas, pel que han fet! Demana instruments d'estat, però tenim llei òmnibus, el que han fet amb el seu grup assessor de política econòmica, com han penetrat les escoles de negocis en el seu Govern, els canvis en la televisió i la ràdio públiques, les privatitzacions, el maltractament a la funció pública, la venda d'empreses públiques i equipaments... Demanen estructures d'estat, però les liquiden. Quina incoherència!

En un segon bloc proposem alternatives. Sí, alternatives per una fiscalitat justa, un nou model d'ocupació per crear ocupació, millora de l'estat del benestar i els serveis públics i una Catalunya més ecològica. Alternatives socials i econòmiques, hi insistim, per a una majoria dels catalans i les catalanes, les classes populars. I és per això que d'aquí fins que acabin el seu mandat els proposem concretament dins d'aquestes resolucions que retirin els concerts a aquelles escoles que segreguen nens i nenes –encara hi són a temps–, que retirin l'euro per recepta –encara hi són a temps–, que preservin el parc agrari del Baix Llobregat –encara hi són a temps– i que suspenguin les privatitzacions d'ATLL, Tabasa i d'empreses públiques al nostre país.

Senyor Mas, tenim models diferents, sí. Les seves retallades són les conseqüències d'un model que ens ha portat fins aquí. El nostre model el pensem per a la majoria, per al 99 per cent. I l'hem elaborat amb els indicats, les AMPA, els usuaris de la salut pública, les ONG, els autònoms, la banca ètica, l'economia social, el 15-M, el moviment veïnal... I som conscients que a vostès els voten i els donen suport molta gent al nostre país, amplis sectors populars; però el seu model, la seva política, pactada aquests vint-i-un mesos pel Partit Popular, han representat l'1 per cent, l'1 per cent dels interessos de «la Caixa», Agbar, Abertis, les elèctriques, el Grup Godó, les patronals del sector de l'educació, les patronals del sector de l'ensenyament i les escoles de negocis. Vostès representen les seves polítiques a l'1 per cent.

Ens van dir: «intelligència». Sí, intel·ligència davant del procés d'autodeterminació, hi estem d'acord. Però la intel·ligència també, senyor Mas, és per determinar cap a quin model social volem avançar, i econòmic. Nosaltres diem que per a la majoria. Però vostès, pel seu classisme, han demostrat poca intel·ligència –poca intel·ligència.

Passem al tercer bloc de la nostra resolució. Compartim que ens trobem en un moment excepcional, i el Parlament ha d'escoltar el clam de la manifestació de la diada. Convocar eleccions ens obliga als grups parlamentaris a presentar de forma clara i nítida la posició al Ple, davant d'aquesta situació, aquesta circumstància, i també davant de la ciutadania. El nostre grup hem fet un exercici unitari i hem treballat per un acord al més ampli possible, i creiem que la nostra proposta de resolució pot permetre una suma molt àmplia. La decisió del Parlament al final serà la suma del que entre tots votem, però nosaltres volem destacar de la nostra proposta el reconeixement de la manifestació; la denúncia de l'actitud que ha tingut l'Estat respecte a l'Estatut i les propostes del Parlament; la declaració solemne del dret democràtic a l'autodeterminació, i que ara ens toca exercir-lo. I per això proposem un gran acord nacional per a l'exercici del dret a decidir en la propera legislatura. Nosaltres defugim ambigüitats: en la propera legislatura; i això apareix en la nostra resolució.

Fem una aposta per garantir la cohesió social i considerar Catalunya un sol poble, i més quan estem en una situació de greu crisi econòmica. Recordem, i els recordem, que si volen construir estructures d'estat s'ha de defensar les que ja tenim, aquelles de què ja disposem, de l'estat del benestar, sanitat, educació, serveis socials o cultura. No externalitzin les estructures d'estat vigents.

I finalment també defensem un procés en el qual cada persona pugui decidir. No és una aposta respecte a una persona o a una formació política; és una situació de democràcia i, per tant, d'un ampli debat, plural, un debat seriós i d'àmplies majories. I és per això que convidem els grups parlamentaris a votar aquesta proposta. El dret a decidir recull l'Onze de Setembre i la democràcia, i perquè creiem que aquesta aglutina àmplies majories, avui i aquí pot ser un gran punt de trobada.

La nostra coalició votarà els punts que compartim d'altres propostes presentades, i dir que des del federalisme plurinacional hem fet esmenes a la proposta del PSC, perquè es pugui reformar la Constitució, on es recull el dret a l'autodeterminació, i també la modificació de l'article 2 de la Constitució.

El quart bloc: qualitat democràtica. Dir-los que a la nostra proposta de resolució denunciem la manca d'explicacions del Govern pel possible finançament irregular de Convergència Democràtica de Catalunya en el cas Palau, i volem que s'arribi a fons en les concessions de les ITV. I sobre aquest punt demano a tots els grups parlamentaris de l'oposició que el votin. No per si salva o no salva el Govern: per millorar la qualitat democràtica del nostre país.

També proposem que hi hagi una reducció de la despesa i limitació en campanya electoral. Creiem que hauria de ser una votació per unanimitat.

I dir-los també que lamentem que avui, mentre que es posarà fi a les comissions d'investigació, s'hagi citat la revista *Café amb Llet* per poder anar a declarar. Ho lamentem; creiem que és un contrasentit.

Bé, acabo. El 25 de novembre votarem, i votarem per un model social i pel dret a decidir, sobre el futur del país i la seva gent, i no votarem respecte d'una persona: del futur del país i de la seva gent. Nosaltres anem a les eleccions pensant en la majoria, per una Catalunya justa i plena, en el terreny social i en el terreny nacional. Ni el senyor Mas com a president pel que ha fet aquests vint-i-un mesos, ni com a nou candidat de Convergència i Unió, pot representar la Catalunya justa i plena. Alternatives d'esquerres proposem que donin esperança davant del fracàs que ha representat la política de Convergència i Unió, i un pont de trobada democràtic majoritari: el dret a decidir.

Senyores i senyors diputats, vivim un moment molt important de la història de Catalunya, i els reptes per a les esquerres són la llibertat per decidir i la justícia, la igualtat i la solidaritat per viure. Aquests seixanta dies fins el dia 25, fins a les eleccions, ho continuarem expressant, i no tenim cap dubte que després d'aquestes eleccions ho seguirem fent amb més força en el nou Parlament.

Moltes gràcies.

(*Aplaudiments.*)

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la honorable senyora Anna Simó.

Anna Simó i Castelló

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyors i senyores diputats, president, membres del Govern, persones convidades que avui assisteixen en aquesta darre-ra sessió d'aquest darrer Ple d'aquesta legislatura, ho deia ahir el president de la Generalitat i ho deien ahir també els presidents i presidenta dels diversos grups

parlamentaris: aquest ha estat un debat de política general molt atípic, segur que el més atípic que aquesta diputada que els parla ha viscut, i amb una convocatòria d'eleccions anunciada que es formalitzarà els pròxims dies. Ara estem fent la presentació, el debat i posterior votació d'unes propostes de resolució, per tant, en un context estrany, perquè l'impuls, el control i l'acció de govern o l'esbós de l'acció de govern per a un pròxim període de sessions, que són propis d'un debat de política general, els correspondrà a un altre parlament, no a aquest, tal com està configurat ara mateix en aquest moment.

És per aquest context no ordinari, per aquest context extraordinari, que Esquerra hem optat per presentar propostes programàtiques de prioritats i urgències per a la pròxima legislatura, i algunes perquè les desenvolupi el Govern en funcions, perquè entenem que no poden esperar.

Citació a banda mereix –i en parlaré després– la resposta que no podíem deixar de donar al clam de l'Onze de Setembre amb 2 milions de persones a Barcelona, i aprofito per saludar la portaveu, presidenta de la ANC, la senyora... (*Remor de veus.*) Perdó? (*Veus de fons.*)

Com els deia, les propostes que presentem Esquerra dibuixen un model de país i dibuixen, també, un model d'estat que volem tenir. Són deu resolucions al voltant de la sortida de la crisi, que el que demana aquesta sortida són estímuls socials i de reactivació econòmica, ben diferents dels que s'han emprat en aquesta legislatura o que directament no s'han emprat. Esforços, estímuls per prioritzar els instruments de suport a l'economia productiva –el turisme, el comerç, el sector agroalimentari–, i polítiques per a la igualtat d'oportunitats, de reforç dels serveis públics, no pas d'aprimament i afebliment dels serveis públics, de reforços del benestar que són part indestriable del conjunt d'accions que s'han d'emprendre per reactivar l'economia, sortir de la crisi i, sobretot, apoderar i reforçar les classes populars i mitjanes, no pas per empobrir-les encara més: com ara dotar-se d'un banc públic utilitzant l'Institut Català de Finances; com ara reconèixer l'espòli fiscal galopant que pateixen sobre les seves espatlles els ciutadans i ciutadanes de Catalunya des de fa dècades, i la necessitat de donar curs al compromís i de dotar-se urgentment d'una hisenda pròpia, a partir de l'Agència Tributària de Catalunya perquè en el futur faci totes les funcions de recaptació, gestió, liquidació i inspecció en paral·lel amb aquest procés il·lusionant de construcció d'estat propi que estem tenint; i fer-ho de manera unilateral, no hi ha cap altra manera de fer-ho.

O el que hem estat matxucant durant tota aquesta legislatura i en cada llei de pressupostos: hi ha una altra política d'ingressos per fer, ben diferent de la que s'ha fet per reforçar els serveis públics i les classes mitjanes i populars, restituint un impost de successions i donacions, posant un impost sobre la banca, modificant el de grans superfícies, sobre les nuclears, per poder restituir retallades i per poder reorganitzar la despesa d'una manera diferent com s'ha fet.

O una imprescindible política de projecció internacional de Catalunya en el context en què ens trobem, que s'ha fet molt –molt–, molt a darrera hora. O, com han arribat a patir els ajuntaments i els governs locals en aquesta legislatura, quin és el paper que els pertoca en aquest país i les polítiques que des dels governs s'han de fer: polítiques bilaterals, no unilaterals, de diàleg.

I ho hem dit en diverses ocasions també: no podem deixar d'esmentar el rebuig a les actuacions del Govern de l'Estat que perjudiquen els catalans i catalanes, que recentralitzen, que asfixien econòmicament, que envaeixen competències que són deslleials.

La proposta de resolució conjunta, que hem entrat amb Convergència i Unió, respon al compromís que vam adquirir Esquerra Republicana de Catalunya l'endemà de la manifestació multitudinària de dos milions de persones a Barcelona l'11 de setembre. Ens vam comprometre a treballar per fer possible una majoria d'aquesta cambra que donés resposta al clam d'aquesta manifestació i a la demanda que representants de l'Assemblea Nacional Catalana ens feien aquell mateix vespre a diputats que els van rebre en aquest Parlament.

I podem dir que hem contribuït a fer realitat, que dues terceres parts d'aquest Parlament es comprometin amb l'exercici, no amb el dret a l'autodeterminació, no, amb l'exercici del dret d'autodeterminació, previ diàleg social i polític amb l'elaboració d'un full de ruta conjunt i amb la convocatòria d'una consulta que hauria de poder celebrar-se la pròxima legislatura.

I deixi'm que m'aturi aquí per celebrar que el Partit dels Socialistes de Catalunya no s'oposi a aquesta majoria de dues terceres parts. Perquè, com hem defensat sempre Esquerra, la nostra voluntat és la cohesió social, la cohesió civil, posar data a la democràcia, és un procés inclusiu i per a tothom. I el que vostès faran avui també, a nosaltres pensem que ens agrada, i és un primer pas, n'hauríem de fer d'altres; però, en tot cas, deixi'm que celebrem que vostès estiguin per no oposar-se a aquesta consulta.

Perquè aquest és un procés amb un compromís democràtic, obert i inclusiu, no deixaré de repetir-ho: inclusiu, cohesionador, il·lusionador, pel sí. I sí, certament, de gran complexitat. Ho deia el president, ho diem nosaltres. Per tant, només es pot afrontar des de múltiples complicitats i com a projecte de país, com ahir recordava el president del nostre grup, Joan Puigcercós.

Sol·licitem que la Mesa, en el moment de les votacions, doni lectura a aquesta resolució.

I no voldria acabar sense fer una darrera reflexió: estem en un moment decisiu i, com deia, d'esperança en la història del nostre país. La pressió popular i un procés de sedimentació llarg i amb múltiples protagonistes ha fet moure plaques tectòniques, tant a Catalunya com a l'Estat espanyol. I ha fet moure posicions, i les que continuarà fent moure.

Aquest Parlament de la novena legislatura ja es tanca. Ara toca que parlem els partits dels nostres programes i, finalment, el país a les urnes. I tenim una gran res-

pensabilitat en el context de crisi i de fi d'etapa en què estem; una responsabilitat d'estar a l'alçada de les expectatives i de les necessitats de la ciutadania, de la cohesió social, civil, de foragitar les pors i les amenaces, d'abrandar arguments i raons, i d'apostar perquè la ciutadania tingui la paraula, amb sentit comú i amb tot el coratge necessari.

La nació és la gent, és els seus problemes, són les dificultats greus, són les seves expectatives socials, són les expectatives de qualitat democràtica, és la destrucció d'ocupació, és l'atur, és la falta de suport a la reactivació econòmica. La nació no és un concepte abstracte. Defensar la nació és defensar la seva gent; si no defenses la seva gent i les seves necessitats, no estàs defensant la nació. Això no són incompatibles una cosa i l'altra, és més: és indestruïble, és inevitable; no ho oblidéssim pas. I la nació, malgrat les dificultats, està carregant-se d'esperança.

Com recordàvem, Esquerra en els actes de celebració dels vuitanta anys de creació de la nostra formació, vivim en un país de gegants: gegants passats i presents, cèlebres i anònims, gegants que ens estan convidant i ens ha convidat i ens convidaran a enfil·lar-nos-hi per veure-hi més enllà. Tenim tot el deure de veure més enllà, però sobretot d'anar molt més enllà. I la gent d'aquest país té tot el dret d'exigir-nos-ho.

Senyores i senyors diputats, membres del Govern, autoritats, convidats, conciutadans i conciutadanes els anys que han de venir hem de tenir més clar que mai que caminem a espatlles de gegants. Fem-nos-en dignes.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

En nom del Subgrup Ciutadans, té la paraula l'il·lustre senyor Jordi Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Presidenta... Presidente, *consellers*, diputados, diputadas..., Mateo, 3,24. (*Rialles.*) «Porque se levantarán falsos profetas y harán grandes señales y prodigios, de tal manera que engañarán aún a los escogidos.» El Mesías, los falsos profetas; los falsos profetas que esconden detrás de malabarismos, señales y prodigios más de 700.000 catalanes que no tienen trabajo, más de 300.000 estafados por las participaciones preferentes, miles de ciudadanos que pierden su casa *cada día*, que los más débiles cargan con la dureza de la crisis, el euro por receta... –ya sé que a ustedes no les gusta hablar, pero que está ahí, y los pensionistas lo saben, y les señalan con el dedo y yo lo hago–, las miles de empresas que cierran, las personas que arrastran carros llenos de chatarra por nuestras calles, eso sí, sin una *estelada* para..., y nadie les escucha, igual hay que regalarles algunas a los aquí presentes, a lo mejor alguno se les puede donar gustosamente.

Y entonces resulta que alguien escucha un *clam*, un clamor. Escucha un clamor, pero no escuchó otros,

y lo que es peor, no les dio respuesta. Porque aquí, yo recuerdo que han venido muchos ciudadanos a la puerta de este Parlamento, protegido convenientemente por fuerte medidas de seguridad que hoy no he visto. Debe ser que son los mejores catalanes los que están hoy aquí. Yo no les voy a denominar ni mejores ni peores, los denomino «conciudadanos», pero tienen el mismo derecho que los demás a venir a reclamar aquí, y el mismo derecho a ser tratados de igual manera, y también a ser escuchados. Pero algunos son hemipléjicos en el oído y solo escuchan lo que les regala el oído, lo que quieren escuchar.

Hoy deberíamos estar debatiendo sobre una pésima gestión de Gobierno, y digo «pésima», por no decir «catastrófica» o «nefasta» o «irresponsable» o «incapaz». Pero estamos hablando de otra cosa. Bueno, ustedes quieren que hablemos de otra cosa, y yo lo citaré muy al final, porque yo no voy a entrar en su juego. Nosotros, Ciudadanos, no entramos en su juego, porque nunca hemos entrado, porque no nos centran el balón y vamos a rematar con la cabeza peleándonos entre todos, dándonos codazos.

Porque el verdadero derecho a decidir de los ciudadanos es a tener una vida digna, de un gobierno digno que atienda con dignidad sus necesidades. Eso es el verdadero derecho a decidir. Y vendrá el derecho a decidir el día 25 de noviembre y espero que los ciudadanos decidan. Porque ustedes han decidido abrir la caja de Pandora.

Discurso del miedo, ¿dicen? Discurso de la responsabilidad. Cuando uno abre la caja de Pandora sale lo que siempre ha salido de ella: los viejos demonios, el enfrentamiento, la división, la ruptura.

La división, el enfrentamiento y la ruptura, no política, que esa está dentro del juego, sino en las familias, entre los amigos, en las empresas, entre conciudadanos. Jí, jí, ¡qué gracia!, ¿verdad? ¡Qué gracia hace abrir la caja de Pandora!, sobre todo cuando uno nunca es el que sufre las consecuencias.

Tengo muchas cosas que decirle. Simplemente a título de inventario diré que vamos a abstenernos en todas las votaciones, a excepción de la propuesta de Iniciativa por reducir el coste electoral. Y votaremos en contra de la cortina de humo del derecho a decidir.

Yo, para acabar, casi esta legislatura, casi, no..., esta legislatura, quiero decirles que cuando la ética de la responsabilidad deja paso a la épica, a algunos solo nos queda la ética poética. Y les voy a citar un fragmento de un poema de Jaime Gil de Biedma..., otro catalán, otro barcelonés que no sería de los mejores, pero para mí es de los firmes, de los que no abre cajas de Pandora, sino que tiende puentes y quiere reformar y no romper, y quería unir y no dividir, que es lo que quiere Ciudadanos.

Permítame, presidenta, escasamente treinta segundos..., dice así: «Y a menudo he pensado en otra historia / distinta y menos simple, en otra España / en donde sí que importa un mal gobierno. / Quiero creer que nuestro mal gobierno / es un vulgar negocio de los hombres / y no una metafísica, que España / debe

y puede salir de la pobreza, / que es tiempo aún para cambiar su historia / antes que se la lleven los demonios. / Porque quiero creer que no hay demonios. / Son hombres los que pagan al Gobierno, /» —¿les suena?— «los empresarios de la falsa historia, / son aquellos quienes han vendido al hombre, / los que le han convertido la pobreza / y secuestrado la salud de España. / Pido a España que expulse a esos demonios. / Que la pobreza suba hasta el Gobierno. / Que sea el hombre el dueño de su historia.»

Amén.

La presidenta

En nom del Subgrup de Solidaritat per la Independència, té la paraula l'il·lustre senyor Uriel Bertran.

Uriel Bertran Arrué

Moltes gràcies, senyora presidenta. Benvolgut president de la Generalitat de Catalunya, consellers, consellers, diputats, diputades, permetin-me en primer lloc donar la benvinguda a aquesta seu de la sobirania del poble català a la presidenta de l'Assemblea Nacional Catalana, la senyora Carme Forcadell, i també donar la benvinguda a totes les persones —voluntaris, voluntàries— de l'Assemblea Nacional Catalana que són a la porta del Parlament de Catalunya. I a tots ells els dic: Visca Catalunya independent!, visca Catalunya lliure! Ho aconseguirem, companyes i companys.

També vull tenir un record per al patriota català Martí Gasull, que va morir en un accident a l'Himàlaia i que malauradament no ha pogut viure aquest dia d'emoció que per a ell hauria estat, ni els temps d'emoció i d'intensitat que viurem en aquests propers mesos i en aquests propers anys.

Avui, el Parlament de Catalunya té la responsabilitat de respondre, ha d'estar a l'alçada de respondre, el clam de 2 milions de persones, el clam d'independència de 2 milions de persones que el passat Onze de Setembre es va expressar amb total claredat als carrers de Barcelona. Espera, el poble de Catalunya, que d'aquí en surtin propostes, resolucions concretes, perquè en termes polítics donem una sortida, i aconseguim la independència, a aquest clam que més de 2 milions de persones van expressar l'Onze de Setembre.

Des de Solidaritat Catalana per la Independència volem estar a l'alçada d'aquest clam, i és per això que avui hem presentat aquí al Parlament de Catalunya per ser votat el full de ruta cap a la independència 2012-2014, per aconseguir declarar la independència i proclamar l'Estat català com a màxim l'Onze de Setembre de l'any 2014, un full concret i concís de ruta que planteja en primer lloc un govern d'unitat nacional per fer la transició a la independència, en segon lloc iniciar les negociacions amb la comunitat internacional, que ens espera, per poder acordar el reconeixement de la independència nacional, en tercer lloc la convocatòria del referèndum d'independència i, finalment, la proclamació solemne de l'Estat català en seu parlamentària.

Malauradament, hem de dir avui aquí que no serà aprovada, aquesta proposta de resolució, aquest full de ruta que presenta Solidaritat 2012-2014, perquè el grup majoritari, Convergència i Unió, ens ha anunciat que s'abstindrà. Estàvem oberts a parlar-ne, òbviament, i a discutir-lo, però no ha sigut possible, aquesta negociació. Ara bé, compatriotes de Convergència i Unió: a diferència del Partit Popular, nosaltres sí que us respectarem sempre el dret a canviar d'opinió, i per tant esperem que a partir del 25 de novembre, quan el vot massiu a favor de la independència per part dels nostres conciutadans s'expressi a les urnes, ens trobem de nou aquí al Parlament de Catalunya i que hagueu pogut canviar d'opinió i pactar aquest full de ruta cap a la independència que doni una sortida al clam de més de 2 milions de persones que s'expressava als carrers de Barcelona l'Onze de Setembre.

El que sí que s'aprovarà és la resolució que han pactat vostès amb Esquerra Republicana sobre una convocatòria d'una consulta popular, un resolució que hem de dir i reconèixer que malauradament és ambigua. Diu el text concret de la resolució, que llegeixo: «El Parlament de Catalunya insta el Govern a fer una consulta prioritàriament dins la propera legislatura.» «Prioritàriament», és a dir que no és segur que es faci la propera legislatura, i no assumeix que aquesta convocatòria sigui per a la independència nacional. La convocatòria d'aquesta consulta no es planteja encara en termes de consulta sobre la independència nacional. Tenim l'ambigüitat de nou sobre la taula.

Ara bé, el poble català el 25 de novembre té l'oportunitat de resoldre aquesta ambigüitat votant massivament «sí» a la independència. Té l'oportunitat de concretar aquesta resolució que avui aquí s'aprovarà per fer efectivament un referèndum d'independència. I és per això que nosaltres votarem a favor d'aquesta resolució, perquè avui el poder està en mans del poble català. I, per tant, quan aquest Parlament de Catalunya fineixi la seva activitat ens posarem tots al costat del poble català per aconseguir que aquest 25 de novembre sigui un clam a favor de la independència.

Des de Solidaritat assumim el paper de garants perquè aquesta resolució s'acabi transformant en la convocatòria d'un referèndum. I és per això que ens comprometem solemnement davant de tot el poble de Catalunya que tots els diputats de Solidaritat Catalana per la Independència faran que el Parlament de Catalunya convoqui un referèndum d'independència l'Onze de Setembre de l'any 2014, que l'Onze de Setembre de l'any 2014 sigui el dia de la llibertat, que es voti d'una vegada per totes la fi de la dominació política de quasi tres-cents anys del nostre país.

I ho farem, els catalans i les catalanes, perquè no tenim por i perquè tenim dignitat. Tenim la dignitat que no té el PSOE extremeny, tenim la dignitat que no té aquest PSOE extremeny que diu que a Catalunya, si s'aconsegueix la independència, haurem de tornar tots els extrems que van venir al nostre país. Mirin, a Catalunya no hi ha extrems: hi ha catalans d'origen extremeny. A veure si els queda clar. I amb els catalans d'origen extremeny també farem la independència –també farem la independèn-

cia–, perquè la gent fa arrels, la gent té fills a Catalunya, la gent té sentiments. I no es poden utilitzar, aquestes expressions. I encara és hora que vostès, el PSC, condemnin aquestes expressions de forma contundent aquí al Parlament de Catalunya –aquí al Parlament de Catalunya. (*Alguns aplaudiments.*) I no ens fan por els del Partit Popular, que diuen que ho faran tot contra la independència de Catalunya...

La presidenta

Senyor diputat, vagi acabant.

Uriel Bertran Arrué

No ens fan por –ja acabo, senyora presidenta–, ni tenim por de coronels i militars nostàlgics. Mirin, Catalunya s'ha alçat, amb dignitat, amb serenitat i amb autoestima, i no té por ni de vostès ni de coronels i militars nostàlgics.

Hem resistit quasi tres-cents anys –hem resistit quasi tres-cents anys. Ja ens hem cansat de resistir. Ara anem a guanyar, ara anem a vèncer.

Visca Catalunya lliure!

(*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

Té la paraula, a continuació, l'il·lustre senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Molt honorable president, molt honorable presidenta, honorables consellers, il·lustres diputats i diputades, també vull saludar des d'aquesta tribuna la senyora Carme Forcadell, presidenta de l'Assemblea Nacional Catalana, i felicitar-la per la bona feina que fa.

Bé, el meu posicionament serà favorable a la resolució sobre la celebració del referèndum per a l'autodeterminació, i el meu posicionament favorable és fonamentalment per tres raons.

La primera és perquè és una mostra clara de la unió del catalanisme polític. Hi donem suport tots els partits polítics que vam ser presents a la diada, a la manifestació de la diada, i està promoguda, aquesta resolució, per Convergència i Unió i per Esquerra Republicana, que sota el meu punt de vista heu de ser els artífexs d'aquest procés per la independència, un procés en què trobareu Democràcia Catalana amb tota lleialtat, generositat i responsabilitat. I també confio que hi trobem altres partits que hi han donat suport, com Solidaritat i com Iniciativa, i també els moviments socials que donen suport a tot aquest procés. Aquest és el camí, és la millor resposta a la manifestació de la diada, al milió i mig de catalans que es van manifestar l'Onze de Setembre al crit d'«independència» i que demanaven que la unió del catalanisme polític assolís la màxima aspiració nacional en el terreny polític del nostre país.

La segona raó és perquè com a demòcrata penso que s'ha de donar la veu al poble, i en aquest aspecte no hi ha res més madur políticament ni hi ha legalitat més forta que el fet que el parlament sobirà escolti el poble i que el poble decideixi.

La tercera raó. És encoratjador, és encoratjador que acabi, que clogui, aquesta legislatura amb un acord majoritari del catalanisme polític i que vagi adreçat això a assentar els fonaments de la propera legislatura, la que s'iniciarà a partir del 25 de novembre i que tindrà una alta responsabilitat històrica per al destí del nostre país.

Només desitjar que aquest referèndum es celebri com més aviat millor, que sigui una mostra clara de civisme i de democràcia i que aquest referèndum, amb la unió del catalanisme polític, esdevingui un pas fonamental per l'autodeterminació del poble de Catalunya, que sigui un pas fonamental, per tant, per la creació d'un estat català reconegut per la comunitat internacional.

Dit això, també –si em permet, presidenta, per acabar– jo volia donar les gràcies, donar les gràcies a tots. S'acaba aquesta legislatura, pràcticament, no?, avui. Com a diputat espero haver-me expressat amb un màxim respecte per tots vostès. Si algun cop m'he expressat de tal manera que he ofès algú, pensin que no era la meua voluntat. Realment, vull donar les gràcies a la molt honorable presidenta, al molt honorable president, als membres del Govern i, sobretot, als il·lustres diputats i diputades de Convergència i Unió, del PSC, d'Iniciativa, d'Esquerra Republicana, de Solidaritat, de Ciutadans, fins i tot del PP, i us ho dic de tot cor –de tot cor– (*remor de veus*), i us ho diu un català, un diputat, que ha treballat, que treballa i seguirà treballant per la independència de Catalunya, per la llibertat.

Gràcies.

(*Aplaudiments.*)

La presidenta

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, l'honorable senyor Ramon Espadaler.

Ramon Espadaler i Parcerisas

Moltes gràcies, senyora presidenta. Molt honorable president de la Generalitat, senyora vicepresidenta, senyores i senyors consellers, senyores i senyors diputats, senyores i senyors, prenc la paraula en el que l'atzar ha volgut que fos el darrer dels torns que els grups parlamentaris tenim en aquesta legislatura. La prenc en nom de Convergència i Unió amb un triple objectiu, com es poden imaginar, i amb un punt que els confesso, d'entrada ja, d'emoció.

El triple objectiu és senzill i previsible, per altra part: defensar el sentit de la nostra proposta de resolució –jo crec que això és el que, evidentment, pertoca; explicar per què aquesta i només aquesta proposta de resolució hem presentat com a Convergència i Unió, i posicio-

nar-nos..., o si més no esmentar quins són els criteris que el Grup de Convergència i Unió utilitzarem per, d'alguna manera, posicionar-nos respecte a les propostes que molt legítimament han fet la resta de grups d'aquesta cambra.

Deuen convenir amb mi, i de fet s'ha dit al llarg d'aquestes intervencions que m'han precedit, que aquest no és un debat qualsevol, que aquest és un debat que se situa en un punt important d'aquest país. Deuen convenir amb mi que, per les raons expressades pel mateix president de la Generalitat de convocar aquestes eleccions..., les recordo, fonamentalment dues: aquest Ple, aquest hemicicle, va aprovar amb una àmplia majoria un avenç cap al pacte fiscal que ha tingut una negativa rotunda, primera raó, i, segona raó, que la diada, la passada diada, hi va haver una manifestació explícita, rotunda i nítida i clara del poble de Catalunya, raons que aconsellen fer aquesta convocatòria electoral. Per tant, ens situem en un context certament d'excepcionalitat, que és el que en definitiva justifica que hàgim fet aquesta opció, aquesta opció de presentar una única resolució, que de vostès és coneguda i que per raons del poc temps de què dispo no els la llegiré ni els l'explicitaré en la seva totalitat; sí que hi faré algunes referències.

Crec que som molts, aquí dintre la cambra, allà fora i en el conjunt del país, crec sincerament que som molts, i sé que no som tots, i això ens mereix també molt respecte, els que pensem que avui amb aquest Ple no s'acaba una legislatura. Amb aquest Ple s'acaba una etapa. I crec que això té un punt de transcendència que cal que en tinguem plena consciència. No estem al final d'una simple legislatura, d'una legislatura més; estem al final d'una etapa. O el que és el mateix, per dir-ho molt en positiu: estem al començament d'una altra etapa, al començament d'una altra etapa que des del Grup Parlamentari de Convergència i Unió afrontem amb realisme, afrontem amb il·lusió, afrontem amb seny, afrontem amb responsabilitat i afrontem sobretot democràticament.

I això té molt i molt a veure amb el contingut de la resolució. Ara se'ns dirà si es pot, si no es pot, consultar. Què més democràtic que consultar la ciutadania i fer-ho en aquell moment que intelligentment convinguem tots plegats que és el més oportú i el més idoni? Què millor que consultar la ciutadania d'aquest país per saber quin és el destí que aquesta vol seguir? Des de la nostra perspectiva hem signat molt conscientment aquesta proposta de resolució. La fem nostra; l'hem elaborat conjuntament amb Esquerra Republicana i hem treballat amb Iniciativa per Catalunya; agraïm el suport que han explicat els grups que hi donaran suport; incorporarem també en aquesta aportacions en el sentit que ens fa Iniciativa per Catalunya, i això ens sembla, doncs, positiu.

No ho perdin de vista: aquesta resolució –probablement es desprèn de les intervencions que m'han precedit–, doncs, aplegarà d'alguna manera, serà la que aplegarà major nombre de suport en la votació que s'esdevindrà ara; si no ho he entès malament de les aportacions, serà, amb certesa, la resolució que tindrà més suport, un suport més ampli, molt ampli,

d'aquesta cambra. I per nosaltres això és important, per nosaltres això d'alguna manera és transcendent, no?

Certament, podríem recrear-nos en les diferències. És clar que hi són! I és clar que hi continuaran essent! Aquest és un parlament democràtic, aquest és un país democràtic. És clar que trobaríem molts i molts elements per a la discòrdia: amb relació a l'acció de govern, als encerts o a les errades que hi hagin pogut haver. Però nosaltres creiem que el moment i el país el que ens reclamen és una altra cosa. Creiem que el moment i el país el que ens reclamen és que ens posem d'acord en allò en què puguem estar d'acord, en el país.

I això no vol dir obviar els maldecaps, els problemes que passen moltes famílies d'aquest país. Ho hem dit mantes vegades: per nosaltres no hi han dos debats, no hi han dues agendes –una de nacional i una d'economicosocial. És la mateixa moneda. I aquest és l'acord i les raons per les quals hem buscat l'acord amb els grups que, afortunadament, hi donaran suport.

No m'estenc en el relat del que és la proposta, en concret, de resolució. Però, en qualsevol cas, sí que sintèticament esmentar què diuen els punts. El primer, doncs, congratular-nos, agrair i reconèixer l'èxit rotund del que va ser la manifestació de la diada.

El segon, constatar; constatar, doncs, que aquells intents reiterats que hi han set per part del catalanisme, o d'una part del catalanisme, com algú ens feia apreciar, de transformar l'Estat espanyol han caigut en via morta, que això no té –dissortadament o no– sortida, però aquí estem. Aquest és el segon punt.

Per la qual cosa al tercer punt expressem la necessitat, doncs, que Catalunya, amb llibertat, democràticament, pugui fer aquella via que creguin els catalans –una cosa tan i tan simple, tan i tan senzilla com aquesta– respecte al nostre futur col·lectiu. I per això instem el Govern a cercar el màxim consens. I s'ha dit per altres portaveus que m'han precedit en l'ús de la paraula: no anem a dividir entre els que vénen d'aquí i els que vénen d'allà, els que parlen una llengua, els que parlen l'altra; anem a sumar –anem a sumar. I per això instem el Govern que surti de les urnes de la propera convocatòria electoral que faci aquest esforç de concertació, de suma, d'integració en ares de la convivència, al respecte –màxim, escrupolós i extrem– a la pluralitat d'aquest país, perquè això també és riquesa del nostre país.

I el darrer punt –potser aquell, doncs, que ha merescut l'atenció més particular de mitjans de comunicació i del conjunt de la ciutadania– és en el que esmentem la necessitat, la voluntat..., expressem la voluntat, fem el mandat al Govern que faci aquesta consulta prioritàriament –i aquest «prioritàriament» no és gratuït, abans l'he raonat–, prioritàriament al llarg de la propera legislatura.

Per tant, aquest és el contingut del que sotmetrem a consideració d'aquesta cambra. I, com es desprèn de les intervencions dels qui m'han precedit en l'ús de la paraula, doncs, tindrà un suport ampli, majoritari, rotund d'aquesta cambra.

Per tant, nosaltres creiem que estem davant d'un moment transcendent. Certament, aquest és un moment transcendent. Alguns companys o alguns amics m'enviaven SMS dient: «Home, sou conscients del moment que esteu vivint al Parlament de Catalunya?» I en som conscients. Amb independència de com, doncs, ens aproximem, cadascun de nosaltres, a aquesta proposta de resolució.

Però un moment –i això sí que ho voldríem subratllar– que no és fruit de la improvisació. Ahir, en la intervenció del president del nostre grup parlamentari, ho deia, doncs, molt clarament: «Això no és l'atzar, això no ha estat casualitat, no estem aquí fruit de la improvisació.» No apareix això del no-res, perquè sí, de la nit al dia. Ni és tampoc –i aquí hi han opinions per a tot, jo expresso la meua, que crec que comparteixo amb una bona part del nostre grup parlamentari– la constatació d'un fracàs, doncs, del catalanisme polític. Ben al contrari, segurament no seríem aquí –segurament no seríem aquí– si un llunyà mes de desembre de l'any 1989, un 12 de desembre, aquesta cambra, aquest Parlament no hagués aprovat una proposta de resolució que –els la llegeixo– deia: «Manifesta que l'acatament del marc institucional vigent» –el Parlament de Catalunya–, «resultat del procés de transició política de la dictadura a la democràcia, no significa la renúncia del poble català al dret a l'autodeterminació.» Això ho dèiem l'any 1989. I: «Afirma» –continuava aquella resolució– «que en el moment que ho cregui oportú» –aquesta cambra, i aquest moment ha arribat, i aquest moment és avui– «podrà incrementar les cotes d'autogovern fins allà on cregui convenient.» I segueix la resolució.

Per tant, venim de lluny, no estem improvisant. Mai hem renunciat a un dret que és fonamental, de tots els pobles. No perquè ens l'autoatorguem, sinó perquè és inherent a la nostra condició de nació, a la nostra condició de poble, que és el dret a l'autodeterminació, a escollir en cadascun dels moments quina és, doncs, la manera com ens volem governar.

I, en aquest sentit, era el mateix president de la Generalitat en la seva intervenció, doncs, que hi feia una referència explícita. Cito literalment de la seva intervenció: «Ha arribat l'hora» –ens deia el president Mas– «d'exercir aquest dret de manera democràtica, de manera pacífica i de manera constructiva.» Cap d'aquests adjectius és sobrer, tots ells són imprescindibles, des de la perspectiva del Grup de Convergència i Unió, per poder desenvolupar aquest dret.

Som aquí... I algun representant..., el senyor Santi Rodríguez, la senyora Rocío Martínez-Sampere, deien: «Estem dilapidant l'herència dels nostres pares.» No som aquí per dilapidar l'herència que hem rebut dels nostres pares, de la Transició. Som aquí per millorar l'herència que volem donar als nostres fills, que això és substancialment diferent (*alguns aplaudiments*), sense dilapidar allò de bo, que és molt, que hem heretat. Som aquí no pas per fruit de l'atzar, som aquí perquè molta gent ha maldat en aquest llarg camí. I aquest és el punt en què ens trobem.

O, si volen, els ho diré amb unes altres paraules que... –comprendran que, per mi, militant d'Unió Democràtica de Catalunya, membre del Grup Parlamentari de Convergència i Unió...–, en el seu dia va pronunciar qui va presidir aquesta cambra, el senyor Miquel Coll Alentorn. Deia: «Per nosaltres el tot està en el fet que Catalunya pugui, en cada moment i en cada cas, obrar segons les seves altes conveniències, sense cap limitació a la seva voluntat, o sigui, exercint plenament la seva sobirania.» Som aquí ni més ni menys que per això; som aquí exactament per això.

I al llarg del debat se n'han fet moltes, de referències i de cites. Jo voldria reprendre un dels autors que s'han citat, per alguns fins i tot potser polèmic, que és Cambó. I agafar un article de l'*Almanac*, publicat l'any 1911, perquè el que hi diu, el que hi deia, en aquelles pàgines, el que ens va deixar escrit jo crec que també ens és d'utilitat per al que estem fent avui, també explica, també justifica, també empara d'alguna manera el procés en què estem avui. Deia Cambó en aquell article: «Política és intervenció. Només l'home que té fe pot ser polític. No n'hi ha prou amb tenir fe en un mateix; s'ha de tenir fe en el poble sobre el qual s'actua.»

Arribats aquí, molt honorable president de la Generalitat –crec que recullo el sentiment del Grup Parlamentari de Convergència i Unió i de molta altra gent, doncs, que no milita ni tan sols a les files de Convergència i Unió–, el que voldríem és agrair la fe que teniu en vós mateix i la fe que teniu en el poble de Catalunya. I estic segur que aquesta fe serà corresposta tal com vós l'heu entregat al poble de Catalunya.

Moltes gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

(*Aplaudiments.*)

La presidenta

Acabat el debat, procedirem a la votació de les propostes de resolució. Iniciarem la votació de les propostes de resolució subsegüents al debat sobre l'orientació política general del Govern. Votarem les propostes de cada grup parlamentari segons l'ordre establert en el sorteig realitzat en la Mesa d'avui.

Començarem amb les votacions de les propostes del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Votem la proposta número 1, apartats 1 a 4, apartats 5.c, 5.l, 10, 18, 19, 20.a fins a 20.d.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 84 vots a favor, 22 en contra i 25 abstencions.

Votem la proposta número 1, apartat 5, lletres a i b, de la d a la k.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 21 vots a favor, 81 en contra i 29 abstencions.

Votem la proposta número 1, apartats del 6 al 9.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 20 vots a favor, 82 en contra i 29 abstencions.

Votem la proposta número 1, apartat 11.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 23 vots a favor, 82 en contra i 26 abstencions.

Votem la proposta número 1, apartat 12.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 74 vots a favor, 22 en contra i 35 abstencions.

Votem la proposta número 1, apartats del 13 al 17; el 20, lletres e i f.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 20 vots a favor, 82 en contra, 29 abstencions.

Votem la proposta número 2, apartat 1.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 74 vots a favor, 21 en contra i 36 abstencions.

Votem la número 2, apartat 2.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 10 vots a favor, 21 en contra i 99 abstencions.

Votem la número 3, apartats 1 i 3.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 14 vots a favor, 21 en contra i 96 abstencions.

Votem la número 3, apartat 2.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 21 vots a favor, 21 en contra i 88 abstencions.

Votem la número 4, apartat 1.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 20 vots a favor, 85 en contra, 26 abstencions.

Votem la número 4, apartat 2.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 20 vots a favor, 85 en contra, 26 abstencions.

Votem la proposta número 5.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 84 vots a favor, 21 en contra, 26 abstencions.

Votem la proposta número 6.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 24 vots a favor, 21 en contra i 86 abstencions.

Votem la proposta número 7.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 24 vots a favor, 21 en contra i 86 abstencions.

Votem la proposta número 8.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 82 vots a favor, 21 en contra i 27 abstencions.

Votem la proposta número 9, lletra *a*.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 14 vots a favor, 21 en contra i 96 abstencions.

Votem la resta de la proposta número 9.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 24 vots a favor, 21 en contra i 86 abstencions.

Votem la número 10, apartat 1.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 84 vots a favor, 21 en contra i 26 abstencions.

Votem la número 10, apartats 2 i 3.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 22 vots a favor, 82 en contra i 26 abstencions.

Votem la número 10, apartat 4, lletra *a*.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 82 en contra i 26 abstencions.

Votem la proposta número 10, apartat 4, lletres *b* i *c*.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 83 vots a favor, 21 en contra i 27 abstencions.

A continuació votarem les propostes del Subgrup Parlamentari de Solidaritat Catalana per la Independència.

Votem, en primer lloc, la proposta número 1.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 14 vots a favor, 31 en contra i 86 abstencions.

Votem les propostes número 2 i 4.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 13 vots a favor, 81 en contra i 37 abstencions.

Votem la número 3.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 24 vots a favor, 21 en contra i 86 abstencions.

Votem les propostes 5, 7, 9 i 10.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 13 vots a favor, 91 en contra i 27 abstencions.

Votem la número 6.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 83 vots a favor, 20 en contra i 26 abstencions.

Votem la número 8.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 14 vots a favor, 33 en contra i 83 abstencions.

Votem la proposta número 11.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 3 vots a favor, 92 en contra i 36 abstencions.

Votem les propostes número 19 a 22, 47 i 54.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 14 vots a favor, 21 en contra i 96 abstencions.

Votem les propostes número 12, 13, 17, 23, 26, 28, 42, 55 i 63.

Comença la votació.

Han estat aprovades per 83 vots a favor, 21 en contra i 26 abstencions.

Votem la número 15.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 81 en contra i 27 abstencions.

Votem les número 29, 30, 31, 33 i 37.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 13 vots a favor, 80 en contra i 37 abstencions.

Votem les número 32 i 40.

Comença la votació.

Han estat aprovades per 74 vots a favor, 31 en contra i 26 abstencions.

Votem la número 35.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 13 vots a favor, 91 en contra i 27 abstencions.

Votem les número 14, 16 i 18.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 13 vots a favor, 81 en contra i 37 abstencions.

Votem les número 24 i 27.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 23 vots a favor, 81 en contra i 27 abstencions.

Passem a votar ara la proposta número 25.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 24 vots a favor, 21 en contra i 85 abstencions.

Votem ara la 34 i la 38.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 22 vots a favor, 81 en contra i 27 abstencions.

Votem les propostes número 43 a 45, 48, 49, 50, 51, 56, 57, 59 a 61, 64 a 76.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 23 vots a favor, 80 en contra i 27 abstencions.

Votem la número 39.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 13 vots a favor, 91 en contra i 27 abstencions.

Votem la número 41.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 13 vots a favor, 81 en contra i 37 abstencions.

Votem la número 46.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 73 vots a favor, 22 en contra i 36 abstencions.

Votem la número 52.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 13 vots a favor, 81 en contra i 37 abstencions.

Votem la número 53.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 13 vots a favor, 81 en contra i 36 abstencions.

Votem la proposta número 58, apartat 1.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 13 vots a favor, 90 en contra i 28 abstencions.

Votem la número 58, apartat 2.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 81 en contra i 27 abstencions.

Votem la número 36.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 2 vots a favor, 92 en contra i 37 abstencions.

Passem a votar la proposta número 62.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 4 vots a favor, 21 en contra i 106 abstencions.

Votem la proposta número 77.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 13 vots a favor, 81 en contra i 37 abstencions.

Passem ara a les propostes de resolució del Subgrup Parlamentari Ciutadans.

Votem en primer lloc la proposta número 1, lletra *a*. (*Albert Rivera Díaz demana per parlar.*) Senyor Rivera.

Albert Rivera Díaz

Presidenta, sí, era per demanar que el punt 1.b.1 del bloc «Lleialtat institucional» pogués ser votat per separat i llegit per la Mesa, si us plau.

La presidenta

L'1.b.1. Ara hi donarem lectura. (*Pausa.*) El secretari primer hi donarà lectura.

El secretari primer

«Manifestar que cualquier referéndum que deba realizarse en el territorio de Cataluña ha de respetar el marco constitucional y las leyes vigentes. En concreto, se debe respetar el artículo 92 de la Constitución española, el cual dice que las decisiones políticas de trascendencia especial pueden ser sometidas al referéndum de todos los ciudadanos, referéndum que será convocado por el rey, a propuesta del presidente del Gobierno, previa autorización de las Cortes Generales. Igualmente, debe respetarse la Ley orgánica 2/1980, de 18 de enero, sobre regulación de las distintas modalidades de referéndum.»

La presidenta

Passem... (*Jordi Turull i Negre demana per parlar.*) Senyor Turull?

Jordi Turull i Negre

Sí. En l'ordre de votació ens constava que votàvem la proposta número 1, lletra *d*. El senyor Rivera deia la *d.1*... No ho sé. I, per tant, voldríem saber quin número exacte estem votant en aquest moment.

(*Remor de veus.*)

La presidenta

En la pàgina 18 estava prevista la votació separada d'aquest punt 1 –en la pàgina 18. (*Veus de fons.*) Ara votem el punt 1.b.1.

Jordi Turull i Negre

Sí, presidenta... Presidenta, segons...

La presidenta

Senyor Turull, em diuen que és un error de transcripció.

Jordi Turull i Negre

No..., però segons..., jo crec que tots els grups anem per la pàgina 13?

La presidenta

Sí, i tenim la proposta número 1, lletra *d*, com a primera. (*Veus de fons.*) Però resulta que ha estat un error i que és la 1.b.

Jordi Turull i Negre

O sigui, que això que hi ha aquí és la 1.b, no? (*Veus de fons*) D'acord, gràcies.

La presidenta

Fem votació de la que acabem de llegir, que és la 1.b.1.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 21 vots a favor, 84 en contra i 26 abstencions.

Passem a votar la proposta número 1, lletra *d*.

Comença la votació... 1, lletra *d*. O sigui, continuem el que vostès tenen. Hi havia un error i no s'havia posat aquesta votació primera. Número 1, lletra *d*.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 20 vots a favor, 85 en contra, 26 abstencions.

Votem la número 1, lletra *e*.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 4 vots a favor, 83 en contra, 44 abstencions.

Votem la número 2, lletra *c*.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 3 vots a favor, 74 en contra, 54 abstencions.

Votem la número 2, lletra *d*, apartat 1.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 22 vots a favor, 73 en contra i 36 abstencions.

Votem la número 2, lletra *d*, apartat 2.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 21 vots a favor, 84 en contra, 26 abstencions.

Votem la número 2, lletra *d*, apartat 3.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 5 vots a favor, 83 en contra, 43 abstencions.

Votem la número 2, lletra *e*.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 16 vots a favor, 71 en contra, 44 abstencions.

Votem la número 2, lletra *f*.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 34 vots a favor, 70 en contra, 26 abstencions.

Votem la número 2, lletra *a*.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 13 vots a favor, 92 en contra, 25 abstencions.

Votem la número 3, lletra *a*.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 21 vots a favor, 84 en contra, 26 abstencions.

Votem la número 3, lletra *b*.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 3 vots a favor, 85 en contra, 43 abstencions.

Votem la número 3, lletra *c*, apartat 1.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 3 vots a favor, 84 en contra, 44 abstencions.

Votem número 3, lletra *c*, apartats 2 i 3.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 21 vots a favor, 84 en contra, 26 abstencions.

Votem la número 3, lletra *c*, apartat 4.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 21 vots a favor, 84 en contra, 26 abstencions.

Votem ara la proposta número 4, lletres *a* i *b* –*a* i *b*. Hi ha hagut una correcció demanada pel grup: *a* i *b*. (*Remor de veus.*) Abans era lletres *b* i *c*, i és *a* i *b*.

(*Alfons López i Tena demana per parlar.*) Senyor López Tena?

Alfons López i Tena

Havíem demanat votació separada de la lletra *a*, en la...

La presidenta

Llavors farem, número 4, lletra *a*; número 4, lletra *b*, i número 4, lletra *c*.

Alfons López i Tena

Gràcies.

La presidenta

Per separat, d'acord.

Comencem: número 4, lletra *a*.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 16 vots a favor, 71 en contra, 44 abstencions.

Votem ara la lletra *b*, del número 4.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 4 vots a favor, 74 en contra, 53 abstencions.

Votem la número 4, lletra *c*.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 6 vots a favor, 71 en contra, 54 abstencions.

Votem la resta de propostes del Subgrup Parlamentari Ciutadans.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 21 vots a favor, 84 en contra i 26 abstencions.

Passem ara a la votació de les propostes del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

En primer... (*Veus de fons.*) Vol parlar? Ah, senyor Millo... En primer lloc, votarem les propostes número 1... M'han demanat 1 separada i lectura. D'acord? Per tant, tots vostès tenen en la segona votació la número 1. Aquesta la passarem ara. (*Veus de fons.*) Número 1, separada i lectura. En dono la lectura al secretari primer.

El secretari primer

La proposta diu: «El Parlament de Catalunya constata que la seva activitat parlamentària s'ha d'ajustar al marc constitucional i estatutari i a la resta de l'ordenament jurídic.»

La presidenta

Passem a votació aquesta proposta número 1.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 22 vots a favor, 73 en contra, 35 abstencions.

Passem a votar ara les propostes número 2, 8, 9 i 12.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 28 vots a favor, 74 en contra, 28 abstencions.

Votem les números 4, 11 i 14.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 18 vots a favor, 74 en contra, 38 abstencions.

Votem la resta de propostes del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 18 vots a favor, 84 en contra, 27 abstencions.

Passem ara a les propostes del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Votem, en primer lloc, la resolució número 1, apartat *a*, del bloc 1.

Comença la votació... (*Josep Enric Millor i Rocher demana per parlar.*) No? Un moment... –un moment, un moment–, senyor Millo...?

Josep Enric Millo i Rocher

Sí, presidenta. En la nostra petició havíem demanat votar separadament l'apartat 4 del bloc 1, però no el trobem. No sé si és un altre error o el trobarem més endavant.

La presidenta

D'Iniciativa per Catalunya? Deu estar després. Del bloc 1 no hi ha apartat 4. (*Veus de fons.*) Hi ha una proposta de resolució número 4. Doncs..., estem en la número 1, quan arribem a la 4, segurament la trobarem. Sí.

I vol votació separada, en la proposta número 4, de l'apartat 1? (*Pausa.*) D'acord. Doncs, ja m'ho apunto per quan arribi. Molt bé.

Votem... (*Veus de fons.*) Sí, la proposta de resolució 4..., en el bloc 2. Seguim, i quan arribi el moment, ja veurem.

Proposta de resolució número 1, apartat *a*, del bloc 1.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 27 vots a favor, 64 en contra, 40 abstencions.

Votem la proposta número 1, apartat *b*, del bloc 1.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 9 vots a favor, 63 en contra i 56 abstencions.

(*Pausa. Veus de fons.*)

Ara passem a votar, del bloc 1, el punt 4. (*Pausa.*) El Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa accepta que es pugui votar separadament? (*Pausa.*) És una proposta de resolució i té un punt. (*Veus de fons.*) D'acord, d'acord.

Doncs, bloc 1, apartat 4.

Comença la... (*Remor de veus.*) Algú vol parlar? Sí? (*Pausa.*) Senyor López Tena.

Alfons López i Tena

Gràcies, senyora presidenta. Quan dia «apartat 4» vol dir «proposta de resolució número 4», tal com està en el document? (*Pausa.*) És que li pregaria que fes servir les mateixes paraules...

La presidenta

Sí, sí, sí...

Alfons López i Tena

....perquè cada grup fa servir la seva pròpia terminologia.

La presidenta

Proposta, proposta de resolució.

Alfons López i Tena

Moltes gràcies.

La presidenta

D'acord? (*Pausa.*) Comença la votació? (*Pausa.*) Vinga.

Ha estat rebutjada per 38 vots a favor, 63 en contra i 28 abstencions.

Votem, del bloc 2, la proposta 1 –bloc 2, proposta 1.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 79 en contra, 28 abstencions.

Votem la proposta de resolució número 2, apartat 2.1, del bloc 2.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 20 vots a favor, 79 en contra, 32 abstencions.

Votem la proposta número 2 del bloc 2.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 79 en contra, 29 abstencions.

Votem ara la proposta número 3, apartats 1, 3, 4, 5, 6 i 8.

Comença la votació.

Han estat rebutjats per 23 vots a favor, 78 en contra, 29 abstencions.

Votem ara la proposta número 3, apartats 2 i 7 del mateix bloc.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 83 vots a favor, 19 en contra, 29 abstencions.

Votem la proposta de resolució número 3, apartat 9, lletra d, del mateix bloc.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 10 vots a favor, 79 en contra, 42 abstencions.

Votem la resta de la proposta número 3, apartat 9.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 82 en contra, 26 abstencions.

Votem ara, del bloc 2, la proposta número 4, i en primer lloc votarem l'apartat 1 –apartat 1–, bloc 2, proposta 4, apartat 1.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 79 en contra, 29 abstencions.

Votem, del bloc 2, la proposta 4, apartat 5.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 79 en contra, 29 abstencions.

Votem ara, del bloc 2, la proposta número 4, apartats 6, 28 i 30.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 84 vots a favor, 18 en contra i 29 abstencions.

Votem, del bloc 2, la proposta número 4, apartats del 7 al 13.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 79 en contra, 29 abstencions.

Votem, del bloc, 2 la proposta número 4, apartats del 15 al 25 i el 27.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 82 en contra i 26 abstencions.

Votem, del bloc 2, la proposta de resolució número 4, apartat 31.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 20 vots a favor, 79 en contra, 32 abstencions.

Del mateix bloc, la proposta número 4, apartats 32 i 33.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 79 en contra, 28 abstencions.

Votem, de la proposta número 4, la resta.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 23 vots a favor, 18 en contra, 90 abstencions.

Votem, del bloc 2, la proposta número 5, apartats 1.c, 1.d, 1.g i 1.h.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 84 vots a favor, 18 en contra i 29 abstencions.

Votem la resta d'apartats de la proposta número 5.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 78 en contra i 29 abstencions.

Abans d'iniciar la votació del bloc 3, demano al secretari primer que procedeixi a la lectura de la proposta de resolució número 1 d'aquest bloc. (*Veus de fons.*) La secretària segona.

La secretària segona

Gràcies. Bona tarda, agrair-los les atencions d'aquesta legislatura que s'acaba, i passo a llegir el text que se'm demana. Atès que és una proposta de resolució del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, ha estat presentada per la senyora Dolors Camats i el senyor Jordi Miralles, d'acord amb el Reglament del Parlament, i la proposta de resolució diu: «El Parlament de Catalunya –primer punt, apartat 1– celebra l'èxit de la multitudinària manifestació que va tenir lloc a Barcelona amb motiu de la diada nacional, el passat 11 de setembre, i fa pública la seva voluntat de recollir i desenvolupar els anhels allà expressats pels ciutadans i ciutadanes de forma massiva i pacífica.

»1.2. Constata que l'Estat espanyol no va voler entendre la gravetat de la situació creada per la sentència del Tribunal Constitucional de l'any 2010, que no va respectar la voluntat del poble de Catalunya expressada en referèndum l'any 2006 i que va donar lloc a la gran manifestació del 10 de juliol de 2010.

»1.3. Constata que des de llavors l'Estat espanyol no tan sols no ha intentat millorar la situació, sinó que l'actual Govern ha emprès una ofensiva recentralitzadora que vulnera les competències de la Generalitat i s'ha negat a discutir les propostes emanades del Parlament de Catalunya.

»Apartat 1.4. Proclama de forma solemne, tal com ja ho ha fet en d'altres ocasions transcendents, el dret imprescindible i inalienable de Catalunya a l'autodeterminació, com a expressió democràtica de la seva sobirania com a nació.

»Apartat 1.5. Considera imprescindible que partits polítics, agents socials i entitats representatives del país arribin a un acord nacional per l'exercici del dret a decidir, el més ampli possible, per tal que la ciutadania de Catalunya pugui expressar durant la propera legislatura, a través d'un referèndum o d'una consulta, la seva voluntat sobre el futur del país.

»1.6. Considera necessari que en l'inici de la propera legislatura s'articulin els mecanismes necessaris per construir una proposta sobre l'exercici del dret a decidir de Catalunya, amb participació dels grups parlamentaris, experts i entitats, que defineixi el full de ruta concret de l'exercici d'aquest dret, analitzant experiències d'altres països, la situació de la Unió Europea, les possibilitats que la legislació ofereix i el ca-

lendarí, així com les actuacions que se'n derivarien, així com els mecanismes de seguiment plural del procés i la presència d'observadors internacionals neutrals de reconeguda solvència.

»1.7. Constata la necessitat que en aquest procés, que es produeix en un context de severa crisi econòmica, que provoca conseqüències greus en amplis sectors de la societat, es garanteixi la cohesió social del país i la voluntat expressada en múltiples ocasions per la societat catalana de mantenir Catalunya com un sol poble.

»1.8. Considera necessària, al llarg de tot el procés, que no serà fàcil ni d'avui per demà, la utilització de tots els mecanismes democràtics que permetin un debat rigorós i serè, basat en el respecte a totes les posicions polítiques i la plena igualtat d'oportunitats d'exposar-les, en especial des dels mitjans públics de comunicació.

»1.9. Constata que qualsevol avenç cap a més estructures d'estat implica la necessitat de defensar les estructures d'estat de què Catalunya s'ha dotat, en especial les de tots els serveis públics que conformen l'estat de benestar, com l'educació, la sanitat, els serveis socials i la cultura, així com les de l'Administració pública de la Generalitat i dels ens locals, les de relacions internacionals i les dels mitjans públics de comunicació.

»1.10. Considera que l'exercici del dret a decidir és patrimoni de tot el poble de Catalunya i que cap persona ni cap força política se'n poden intentar apropiari de forma exclusiva per interessos electoralistes.

»1.11. El Parlament de Catalunya expressa la seva confiança en la maduresa del poble de Catalunya i en l'únic mecanisme vàlid per resoldre els conflictes: la democràcia i el respecte a la voluntat popular, per les quals han lluitat tantes persones en el passat i, en concret, durant la dictadura franquista.»

La presidenta

Passem ara a votar, d'aquest bloc 3, la proposta número 1, punt per punt; per tant, apartat 1, punt 1.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 84 vots a favor, 21 en contra i 26 abstencions.

Votem l'apartat 1, punt 2.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 84 vots a favor, 21 en contra i 26 abstencions.

Votem l'apartat 1.3.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 84 vots a favor, 18 en contra i 29 abstencions.

Votem el punt 1.4.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 84 vots a favor, 21 en contra i 26 abstencions.

Votem l'apartat 1.5.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 24 vots a favor, 82 en contra i 25 abstencions.

Votem l'apartat 1.6.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 23 vots a favor, 82 en contra i 25 abstencions.

Votem l'apartat 1.7.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 82 vots a favor, 24 en contra i 25 abstencions.

Votem l'apartat 1.8.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 20 vots a favor, 82 en contra i 28 abstencions.

Votem l'apartat 1.9.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 83 vots a favor, 21 en contra i 26 abstencions.

Votem l'apartat 1.10.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 19 vots a favor, 86 en contra i 26 abstencions.

Votem l'apartat 1.11.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 84 vots a favor, 21 en contra i 26 abstencions.

Abans d'iniciar la votació del bloc 4, demano al secretari primer que procedeixi a la lectura de les propostes números 1 i 2.

El secretari primer

La proposta de resolució número 1 diu el següent: «El Parlament, davant la situació especial que viu Catalunya, insta el president de la Generalitat a aclarir davant la ciutadania si està implicat o no en el cas del possible desviament de recursos del Palau de la Música cap el partit Convergència Democràtica de Catalunya i a comprometre's a depurar totes les responsabilitats polítiques que es puguin derivar d'aquest cas o altres, com el de les concessions a empreses d'ITV.»

I la proposta de resolució número 2 diu el següent. «Davant la convocatòria d'eleccions anticipades i de la necessitat d'aplicar l'austeritat a les despeses electorals, com a conseqüència de la crisi econòmica i perquè els partits polítics practiquin exemplaritat davant la ciutadania, i davant de la manca d'una llei electoral catalana, el Parlament acorda assegurar que el *mailing* electoral sigui centralitzat i conjunt de totes les candidatures, i que es faci en un sol enviament postal.

»El Parlament insta les forces polítiques catalanes a limitar les despeses electorals mitjançant una reducció de la propaganda i la publicitat directament o indirectament destinada a promoure el vot a les candidatures, tenint en compte especialment el lloguer de grans espais, el nombre de banderoles i altres suports publicitaris o la inserció de publicitat en mitjans de comunicació, per exemple; garantir la publicació total dels pressupostos electorals de les candidatures, incloent les donacions privades individuals o d'empreses a partir de tres mil euros, proveint dels informes consolidats, i dels crèdits contrets amb les entitats bancàries per a fins electorals i les seves condicions de retorn, i fer-ho públic abans de començar la campanya electoral i després en la seva execució.»

La presidenta

Passem a la votació de la proposta número 1 del bloc 4.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 40 vots a favor, 61 en contra, 29 abstencions.

Votem la proposta número 2 del bloc 4.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 26 vots a favor, 61 en contra i 44 abstencions.

Votem la resta de propostes del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 23 vots a favor, 82 en contra i 26 abstencions.

Passem ara a la votació de les propostes de resolució del Grup Socialista.

Votem la proposta número 1, apartat 5.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 62 vots a favor, 65 en contra i 4 abstencions.

Votem la resta de la proposta número 1.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 45 vots a favor, 64 en contra i 22 abstencions.

Votem la proposta número 2. S'ha demanat que també se'n faci lectura pública. I hi ha un apartat, l'apartat 2.6, en què hi ha una correcció d'errades. A l'apartat 2.6, on diu «d'un referèndum acordat en el marc de la legalitat», ha de dir «d'un referèndum o consulta acordat en el marc de la legalitat».

Dit això, la secretària segona donarà lectura a la proposta número 2.

La secretària segona

Proposta número 2, del Grup Parlamentari Socialista, amb el títol de «Proposta pel futur de Catalunya».

«El Parlament de Catalunya» –apartat 2.1– «constata que la manifestació multitudinària i cívica celebrada la diada d'enguany mostra clarament un malestar creixent pel que fa a les relacions entre Catalunya i Espanya, un malestar que ja es va expressar amb motiu de la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut votat pels catalans l'any 2006 i que s'ha vist agreujat per la crisi econòmica i pels reiterats incompliments per part del Govern de l'Estat.»

Punt 2.2: «Constata que l'actual Govern de l'Estat, lluny d'abordar aquest creixent malestar, ha emprès una ofensiva recentralitzadora que ha estat considerada inconstitucional en reiterades ocasions pel Consell de Garanties Estatutàries, en vulnerar les competències de la Generalitat de Catalunya i els drets de la ciutadania.

»2.3. Manifesta, en conseqüència, que cal procedir a una revisió en profunditat de les relacions entre Catalunya i Espanya en el marc europeu.

»2.4. Proclama la necessitat d'impulsar la reforma de la Constitució per tal d'assolir un estat federal que garanteixi el màxim autogovern per a Catalunya, ens asseguri un tracte fiscal just i reconegui la nostra identitat i cultura nacionals en el marc de l'Estat espanyol i la Unió Europea, conscient que un sistema de sobirania compartides és la millor forma de gestionar les interdependències existents en l'economia globalitzada.

»2.5. Manifesta el seu convenciment que els ciutadans i ciutadanes de Catalunya hauran de decidir lliurement sobre qualsevol proposta de canvi substancial de les relacions entre Catalunya i Espanya, acordada entre les institucions catalanes i espanyoles, a través d'un referèndum en què es plantegi una pregunta clara que s'hagi de respondre de forma inequívoca, acceptant o rebutjant el projecte sotmès a consulta.»

I, finalment, l'apartat 2.6 diu: «Es compromet a promoure les reformes necessàries per tal que els ciutadans i ciutadanes de Catalunya puguin exercir el seu dret a decidir a través d'un referèndum o consulta acordat en el marc de la legalitat.»

La presidenta

Passem a la votació d'aquesta proposta número 2, apartat 2.1.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 44 vots a favor, 86 en contra i 1 abstenció.

Votem l'apartat 2.2.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 49 vots a favor i 82 en contra.

Votem l'apartat 2.3.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 46 vots a favor, 85 en contra.

Votem els apartats 2.4 i 2.5.

Comença la votació.

Han estat rebutjats per 26 vots a favor, 93 en contra i 10 abstencions.

Votem l'apartat 2.6, recordant que s'hi ha incorporat aquella correcció d'errades.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 34 vots a favor, 95 en contra i 2 abstencions.

Votem la proposta número 3.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 45 vots a favor, 62 en contra i 21 abstencions.

Votem la proposta número 4, apartat 1.1.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 96 vots a favor, 4 en contra i 30 abstencions.

Votem l'apartat 1.2.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 26 vots a favor, 64 en contra i 41 abstencions.

Votem els apartats 2.1, 2.2 i 2.3.

Comença la votació.

Han estat rebutjats per 42 vots a favor, 67 en contra i 22 abstencions.

Votem els apartats del 2.4 al 2.7.

Comença la votació.

Han estat aprovats per 107 vots a favor, 3 en contra i 21 abstencions.

Votem els apartats 2.8 al 2.10.

Comença la votació.

Han estat rebutjats per 46 vots a favor, 64 en contra i 21 abstencions.

Votem els apartats 2.11 al 2.13.

Comença la votació.

Han estat aprovats per 107 vots a favor, 3 en contra i 21 abstencions.

Votem l'apartat 2.14.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 46 vots a favor, 64 en contra i 21 abstencions.

Votem ara la proposta número 4, des de l'apartat 3.1 fins a l'apartat 3.11.

Comença la votació.

Han estat rebutjats per 49 vots a favor, 61 en contra i 21 abstencions.

Votem ara l'apartat 3.12.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 110 vots a favor i 21 abstencions.

Votem els apartats 3.13 al 3.19.

Comença la votació.

Han estat rebutjats per 50 vots a favor, 59 en contra i 21 abstencions.

Votem els apartats 4.1 al 4.4.

Comença la votació.

Han estat rebutjats per 47 vots a favor, 63 en contra i 21 abstencions.

Votem ara l'apartat 5.1, 5.3, 5.5 i 5.7.

Comença la votació.

Han estat rebutjats per 46 vots a favor, 64 en contra i 21 abstencions.

Votem l'apartat 5.2.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 26 vots a favor, 74 en contra, 31 abstencions.

Votem l'apartat 5.4.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 109 vots a favor i 22 abstencions.

Votem l'apartat 5.6.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 36 vots a favor, 71 en contra i 24 abstencions.

Votem dels apartats 6.1 al 6.3.

Comença la votació.

Han estat rebutjats per 49 vots a favor, 61 en contra i 21 abstencions.

Passem a votar l'apartat 6.4.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 94 vots a favor, 10 en contra i 25 abstencions.

I votem la proposta número 4, apartat 6.5.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 49 vots a favor, cap en contra i 82 abstencions.

Passem ara a la proposta conjunta presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i el Grup Parlamentari de Convergència i Unió. A petició del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, demano al vicepresident primer que doni lectura a la part dispositiva d'aquesta proposta de resolució.

El vicepresident primer

Resolució: «Punt 1. El Parlament de Catalunya expressa el seu reconeixement i es felicita per l'enorme èxit aconseguit a la massiva manifestació del passat Onze de Setembre pels carrers de Barcelona, sota el lema "Catalunya, nou estat d'Europa".

»Punt 2. El Parlament de Catalunya constata que al llarg d'aquests darrers trenta anys una part molt important del catalanisme s'ha compromès a fons en la transformació de l'Estat espanyol per poder-hi encaixar, sense haver de renunciar a les nostres legítimes aspiracions nacionals, a la nostra voluntat d'autogovern, ni a la nostra continuïtat com a nació. Però els intents d'encaix de Catalunya a l'Estat espanyol i les seves reiterades respostes són avui una via sense recorregut. Catalunya ha d'iniciar una nova etapa basada en el dret a decidir.

»Punt 3. És per tot això que el Parlament expressa la necessitat que Catalunya faci el seu propi camí, constatant la necessitat que el poble català pugui decidir lliurement i democràticament el seu futur col·lectiu, per tal de garantir el progrés social, el desenvolupament econòmic, l'enfortiment democràtic i el foment de la cultura i la llengua pròpies.

»Punt 4. El Parlament insta el Govern de la Generalitat i les forces polítiques i els agents socials i econòmics a impulsar el màxim consens possible per tal de portar a terme aquest procés democràtic i el full de ruta consegüent, amb diàleg amb la comunitat internacional, la Unió Europea i el Govern espanyol, per tal que la ciutadania de Catalunya pugui determinar en un marc de plena llibertat, respecte al pluralisme, foment del debat i la convivència democràtica i sense coaccions de cap mena.

»Punt 5. El Parlament de Catalunya constata la necessitat que el poble de Catalunya pugui determinar lliurement i democràticament el seu futur col·lectiu, i insta el Govern a fer una consulta prioritàriament dins la propera legislatura.»

La presidenta

Passem ara a la votació d'aquesta proposta, punt per punt.

Votem en primer lloc el punt 1.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 85 vots a favor, 21 en contra i 25 abstencions.

Passem a votar el punt 2.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 84 vots a favor, 21 en contra i 26 abstencions.

Votem el punt 3.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 84 vots a favor, 21 en contra i 26 abstencions.

Votem el punt 4.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 84 vots a favor, 21 en contra i 26 abstencions.

Votem el punt cinquè.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 84 vots a favor, 21 en contra, 25 abstencions.

(Aplaudiments forts i perllongats i crits de «Visca Catalunya!»)

Abans d'acabar, permetin-me que els adreci unes paraules breus de tancament de la novena legislatura, atès que, després de l'anunci fet pel president Mas abans d'ahir, la sessió plenària que ara clourem haurà estat l'última d'aquesta legislatura.

En primer lloc, vull expressar-los la gratitud i el reconeixement per la feina feta, i sobretot per haver representat dignament, cadascun de vostès, un tros de Catalunya. Gràcies als diputats i diputades, amb un esment especial als que formen i han format part de la Junta de Portaveus i de la Mesa del Parlament, però singularment als que m'han acompanyat com a vicepresidents de la cambra, en Lluís Corominas i l'Higini Clotas. Tots dos... *(Aplaudiments forts i perllongats.)* Hauran d'aplaudir més, perquè no havia començat... *(Rialles.)* Tots dos han exhibit en tot moment eficàcia i sentit institucional, la qual cosa ha facilitat molt la meua feina. Vull insistir, però, en la lliçó de continuïtat, d'elegància i de cordialitat democràtica que han estat el fer i el dir de l'Higini, del 1980 ençà, al llarg de les nou legislatures. Per si algú de vostès no ho sap, és el diputat més antic d'aquesta cambra. En aquest moment solemne, li vull agrair el servei al país fet des d'aquest Parlament i desitjar-li tota la sort que li correspon i que es mereix.

La legislatura que hem protagonitzat ha estat una legislatura curta, certament, i s'ha vist molt condicionada, des del primer dia, per la greu crisi econòmica i per un escenari de pressió a l'autogovern català i a les seves finances. Però, alhora, tinc la convicció que la novena legislatura ha estat intensa, i també molt fecunda en presència, en debats, en propostes i en compareixences de la nostra societat civil; no tant en producció legislativa, si més no des d'un punt de vista quantitatiu. Potser cal dir que, després de vuit legislatures de producció legislativa ingent, en aquesta ha primat més la simplificació administrativa mitjançant modificacions legals i derogacions de lleis, cosa que em permetran que, com a jurista, em sembli bé. *(Remor de veus.)*

La llavor que hem sembrat aquests darrers dos anys sabrà germinar properament i adquirirà tota la seva entitat i transcendència al llarg de la propera legisla-

tura, una legislatura que es presenta com a fonamental per al nostre futur com a poble.

En alludir a l'activitat del Parlament de Catalunya és just que esmenti els bons professionals que conformen l'Administració parlamentària catalana, començant per la secretària general, la senyora Imma Folchi, i també que em refereixi als professionals de la comunicació que han fet difusió de l'activitat parlamentària, que l'han comentada i analitzada, i a tots els vull donar les gràcies per fer i exhibir un parlament a l'altura del país i del moment històric que vivim.

El Parlament aquesta novena legislatura ha estat presidit per una dona i ha estat el més paritari de la història: 59 diputades sobre 135. Això reflecteix el que és una realitat social. Les dones estem assumint un protagonisme destacat en l'esdevenir social, econòmic, cultural de Catalunya i contribuïm d'una manera destacada al seu progrés material i espiritual. Per mi ha estat un gran honor presidir el Parlament aquesta legislatura i els vull donar les gràcies per la seva confiança.

En el discurs inaugural qualificava el poble català com un poble sofert i lúcid. Ara hi afegeixo, amb gran orgull, que també és un poble actiu, que es mobilitza i que quan ho fa ho fa en majúscules. Aquesta és la gran lliçó dels temps actuals. La Catalunya d'avui, que està en peu, precisa un Parlament en peu, ben amatent a la realitat.

Per això, i des de la convicció que som un gran poble i som un poble que vol viure i convida en pau i concòrdia, permetin-me que acabi fent una crida a l'esperança: benvolgudes diputades i benvolguts diputats, benvolgut president de la Generalitat i membres del Govern: a reveure!

Visca Catalunya!

(Veus de «Visca!» Aplaudiments forts i perllongats.)

Els convido, ja que és l'última sessió d'aquesta novena legislatura –curta però intensa–, els convido a cantar l'himne nacional de Catalunya.

(La cambra, dempeus, canta Els Segadors.)

La sessió s'aixeca a tres quarts de set del vespre i dos minuts.